

A hídépület gondolata a korábban megfogalmazott épület területi-gény kiváltására, azaz az uszodater térbeni növelésére válasz. Ily módon az adottságokhoz képest a sporttér szabad felületét maximalizáltuk, a múzeumi látogatói közönség folyamatos vizuális kapcsolatban van az uszodai élettel.

A hídépület a lelátók részbeni lefedését is biztosítja. A homogén, letisztult, medencére szerkesztett alaprajzok és kialakult tömeg visszafogott semlegességgel illeszkedik amorf környezetébe, ugyanakkor a fürdőkomplexum emblematikus épületét adja. Gondosan megtervezett „led” világítással (akár színkeverős) a híd-és előcsamok tömege plasztikussá szelődül.

Ezen lebegtetett térben különböző minőségű tervek érzelmes sorba fűzése történik.

A hídépület kontúrján, az É-i oldalát kivéve klíma-homlokzatként működő kerengő kerül kialakításra, illetve a környék panorámájában lehet gyönyörködni, tájékozódni.

Ezen tér épületenergetikailag naptérként kerül felhasználásra. E burkon belül a főlépcső és lift a felső előcsamokba érkezik. Az előcsamok É-i végében „elforduló – fal” része nyitásával csábít a múzeumi térbe.

A múzeumi látogatók a medence feletti térben közvetlen kapcsolatba kerülhetnek az „átiumhoz” hasonló teljes üvegfalal zárt tér melletti elhaladáskor a sportolókkal, illetve a kiállítás, tárlat archivált anyagai szinte élőben kommunikálnak.

Múlt és jelen találkozás.